

[Finansministeren.]

med fuld Virkning for det kommende Finansaar. De samme samfundsøkonomiske Hensyn, som har bevirket, at der ikke inden for Erhvervslivet har kunnet ydes Arbejderne fuld Dækning for Prisstigningen, maa ogsaa føre til, at der sker en Begrænsning af den ved Loven hjemlede Lønforhøjelse for Tjenestemændene. Der er angaaende Spørgsmaalet om midlertidig Ændring af Reglerne for Reguleringstillæggets Beregning ført Forhandling med Tjenestemændenes 3 Centralorganisationer og Danmarks Lærerforening, og der er derunder opnaaet Enighed om en Ordning, gaaende ud paa, at der for Tiden 1. April—31. Oktober i Aar, altsaa for de første 7 Maaneder af Finansaaret 1941—42, ud over de nugældende 10 Portioner Reguleringstillæg og det hidtidige midlertidige Tillæg ydes som yderligere Reguleringstillæg et Beløb, svarende til $3\frac{1}{2}$ Portion ordinært Reguleringstillæg, det vil sige Halvdelen af det nu lovhjemlede yderligere Reguleringstillæg. Den for en Grundløn fra 1 500 til 1 799 gældende Portion paa 84 Kr. hæves dog samtidig op til næste Sats, som er 96 Kr., ligesom Procentsatsen for Grundløn under 1 500 Kr. forhøjes tilsvarende.

Da Lønreguleringen efter Tjenestemandslovens Udgiftstal ikke sker paa samme Grundlag som den mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne tidligere aftalte Lønregulering efter Pristallet, kan den omhandlede Ordning af Tjenestemandslønningerne ikke umiddelbart sammenlignes med den Ordning, som blev truffet angaaende Arbejdslønningerne ved den af Arbejdsnævnets Formandsskab nylig afsagte Kendelse, men i det store og hele maa de to Ordninger siges at ligge paa Linie med hinanden.

De Beløb, som efter de ændrede Regler tilkommer Tjenestemændene ud over de hidtil udbetalte 10 Portioner, findes i Lovforslagets § 1, og ved § 2 hjemles den fortsatte Ydelse af det hidtidige midlertidige Tillæg.

Ved Bestemmelserne i § 3 fastsættes, at en tilsvarende Ordning ogsaa skal være gældende med Hensyn til Tjenestemænd, Pensionister m. fl. i Folkeskolen og Folkekirken.

Ifølge Lovforslagets § 4 skal der med Hensyn til den i Tjenestemandslovens § 92, Stk. 3, fastsatte Regulering af Honorarerne til Rigsdagsmænd m. v. ske en tilsvarende Begrænsning som den, der er foreslaaet for Reguleringstillæggets Vedkommende, idet disse Honorarer kun forhøjes med 10 pCt., medens fuld Regulering vilde udgøre 21 pCt.

Der ydes i disse Tilfælde, som hidtil, ikke noget Tillæg til Udligning af Prisstigningen inden for den stille Zone.

Da Tjenestemandslovens Lønreguleringsbestemmelser er bragt i Anvendelse i en Række Kommuner, offentlige Institutioner og koncessionerede Selskaber, har man anset det for rigtigst at fastslaa, at en eventuel Dyrtidsregulering for derunder hørende Tjenestemænd, Funktionærer og Pensionister m. v., i hvis Lønvilkaar indgaar Reguleringstillæg eller Dyrtidstillæg efter tilsvarende Bestemmelser, ikke maa overstige den for Tjenestemænd fastsatte Dyrtidsforhøjelse, og en Regel i saa Henseende er optaget i Lovforslagets § 5.

Man har dernæst anset det for rimeligt i Lovforslagets § 6 at søge tilvejebragt en Bemyndigelse for Finansministeren til for Statstjenestemænd og Statspensionister, der er fyldt 60 Aar, og hvis Reguleringstillæg er blevet nedsat eller fremtidig nedsættes som Følge af Ændringer i deres ægteskabelige Stilling eller Husstandsforhold, at bestemme, at Reguleringstillægget, saafremt særlige Forhold taler derfor, fortsat kan udbetales efter de i Tjenestemandslovens § 91, Stk. 1, omhandlede Satser.

Denne Bestemmelse i Lovforslaget tager Sigte paa at bøde paa den uheldige Stilling, som ældre Tjenestemænd og Pensionister i visse Tilfælde kan komme i som Følge af, at deres Reguleringstillæg i en ældre Alder nedsættes fra de nævnte Satser, der gælder for gifte Mænd samt for saadanne Enkemænd, Enker, fraskilte eller fraseparerede Mænd og Kvinder, som har egen Husstand, eller hvem der paahviler Forsørgerpligt over for Børn under 18 Aar, til de i samme Lovparagraf, Stk. 3, omhandlede Satser, som kun er to Trediedele af Satserne efter Stk. 1. En saadan Nedsættelse kan skyldes, enten at den paagældende maa opgive at føre egen Husstand, eller undtagelsesvis, at paagældende ikke har ført egen Husstand, men dog har haft Forsørgerpligt over for Børn under 18 Aar, og denne Forsørgerpligt ophører. I mange Tilfælde vil de saaledes ændrede Forhold ikke medføre nogen Formindskelse af den paagældendes Leveomkostninger, f. Eks. hvis vedkommende paa Grund af Alder eller Svagelighed maa tage Ophold i et Pensionat, paa et Sygehjem eller lignende. I saadanne Tilfælde maa det anses for rimeligt, at der er Adgang til bevillingsmæssigt at lempe den hidtidige Regel. Hvis derimod den skete Ændring i Husstandsforholdet eller den paagældende Forsørgerpligt, som har medført Nedsættelsen af Reguleringstillægget, tillige har